

a l'ombra de l'alzina
a la sombra de la encina
à l'ombre du chêne
all'ombra della quercia
Magdalena Aulina

15/10/2016

100 ANYS
DE L'INICI DE L'APOSTOLAT
DE MAGDALENA AULINA
1916 - 2016

Quan Jesús veié la seva mare i, al costat d'ella, el deixeble que ell estimava, digué a la mare: --Dona, aquí tens el teu fill.

Després digué al deixeble: --Aquí tens la teva mare. I d'aleshores ençà el deixeble la va acollir a casa seva. (Jn 19,26-27)

En arribar a la meitat de l'any centenari de l'inici de l'apostolat de Magdalena Aulina, reprenem els nostres encontres mensuals de "A l'ombra de l'alzina."

Un dels nostres objectius del nostre "Maig Aulinià" és "tornar a sortir de Banyoles" per a descobrir els orígens del carisma que Déu va donar a Magdalena Aulina, i trobar les arrels de la seva profunda espiritualitat evangèlica. Volem recórrer junts el camí traçat per Magdalena sortint idealment de Banyoles, per poder acostar-nos més a Jesús, el Senyor, i deixar-nos guiar per Ell. I arrecerant-nos a "l'ombra de l'alzina", desitgem tastar la seva espiritualitat, autèntica i concreta, per a recuperar la força, amb la finalitat de viure amb més profunditat, també nosaltres, aquestes virtuts que han marcat la vida i l'obra de Magdalena.

En aquest mes d'octubre, mes del rosari, posem-nos sota la protecció de Maria, confiem-nos a ella com Mare. Precisament va ser la pregària del rosari, en el mes de maig del 1916, que va constituir "la primera pedra" de l'Obra que Déu va inspirar a Magdalena. Ella volia que la vida interior i exterior de l'Obra fos consagrada a Jesús a través de la Verge. Exhortava així a les seves filles espirituals: "Reseu bé el Rosari, no ho feu per rutina. Cada Ave Maria és com una rosa que l'oferiu a la Verge; poseu-les dolçament a la seva falda. Aquestes roses diran a la Verge tot l'amor del vostre cor, i sovint, recordeu-vos d'adreçar-li pregàries dictades pel cor" (E/1953). I el Senyor va segellar el caràcter marià de l'Institut cridant a Magdalena a l'abraçada divina a la meitat del mes dedicat a la Verge, el 15 de maig de 1956.

Sens dubte, la devoció i l'amor a la Verge Maria són la base i la inspiració de l'espiritualitat de Magdalena. És una espiritualitat mariana i cristocèntrica: a Jesús, per Maria. Això també ens ho desvelen les "cançons" de l'Institut, anem a escriure'n algunes estrofes per a la nostra reflexió. Expressen la intensa vida de pregària dels primers anys de l'Obra; mostren la puresa de la inspiració original; indiquen un concret i exigent ideal de vida; són una font d'espiritualitat.

Demanam, doncs a Maria, la nostra Mare, que acompanyi el nostre camí, i ens protegeixi com a "fills de Casa Nostra". Precisament li diem amb algunes invocacions de la cançó 005 (12.1): *Dolça Mareta estimada, sigueu-nos sempre conhort; protegiu vostra fillada, oh Mare del Sagrat Cor.*

Ella, la Verge Mare, és la bonica estrella que ens guia a port. Allí hi arribarem segur si ella troba estança en nosaltres. El Fill no ha volgut deixar-nos orfes, sense Mare, per això ens ha donat Maria. Ella és "la nostra guia i la nostra brúixola".

Units en la pregària -encara que escampats per tot el món-, en la memòria i en la celebració del Maig Aulinià, diguem amb confiança i devoció:

Té per glòria Casa Nostra
contar-se entre els vostres fills,
posats sota el mantell vostre
no temerem els perills;
fixa en vos nostra mirada,
avançarem sens temor.

Dolça Mareta estimada,
sigueu-nos sempre conhort;
protegiu vostra fillada,
oh Mare del Sagrat Cor.

. Sigueu nostra mitjancera
a davant del Creador,
lluïtant baix vostra bandera
no hi ha res que ens faci por;
la victòria haurem guanyada
amb les armes de l'amor.